

Ή το Δέντρο Ή το Δάσος ;

Φωτίζοντας την ανθρώπινη «ποίηση» που όχι μόνο δεν μας απάντησε στα ήδη ζητούμενα αλλά μας έθεσε κι άλλα πιο δύσκολα

ΠΑΛΙ ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ 11^{ΟΥ} & 63^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Μίλα Διάλογε, Μίλα...»

Ή 5 Χρόνια Ή «100 και» Τεύχη Ή μια Στιγμή στην Αιωνιότητα Ή Όλα Ή Τίποτα Ή...

T.100 23-12-15 Παραμονές Χριστουγέννων

Ήχος Απομακρύνσεων

(2001)

Πάλι σε Συγχωρώ

Με καταγγέλλουν
η ανανέωση και η ποικιλία
πως διακινώ μπαγιάτικες μεγάλες
επαναλήψεως ποσότητες
με αποτέλεσμα να εθίζεται η ανία.

Θα διαμαρτυρηθώ προκαλώντας βέβαια
νέα θύματα εθισμού μια και όλες
ανά την υφήλιο οι διαμαρτυρίες
μπαγιάτικη επανάληψή τους διακινούν.

Πράγματι μόνο από αυτό το μαγαζί
της επαναλήψεως νύχτα μέρα ανοιχτό
φωνίζει η ψευδαίσθηση είδη αθανασίας.

Πόσο καινούργιο τάχα
πόσο ξαφνιαστικά ποικίλο
είναι δυνατόν να ρέει στις αναλλοίωτες
φλέβες αυτού του κόσμου;

και πώς να του στερήσεις να πεθαίνει
κατ' επανάληψιν πάλι και πάλι πάλι
στερώντας έτσι από το θάνατο
την ανανέωσή του.

Ψιλόβροχο είναι το κάθε καινούργιο
στάζει από την τρύπια στέγη της εκπλήξεως
και το μαζεύουμε σε κάποιας επανάληψης
την πλαστική λεκάνη.

Στην αναζήτηση θα μου πεις στην αναζήτηση
βρίσκεται το καινούργιο

Αχ, μεταμφιεσμένη αναζήτηση είναι
το αποδιοπομπαίο εκείνο ίδιο.

Αναζήτηση ενός εκ νέου πάλι
πάλι σε συγχωρώ
πάλι σε ονειρεύτηκα
αύριο πάλι αύριο
θα σου το ξαναπώ
πάλι θα μου ζητήσεις
λογική εξήγηση
πάλι θα σου απαντήσω ότι
να αντέξεις είναι το ζητούμενο
όχι να καταλάβεις.

Το λίγο του κόσμου

(1971)

Η περιφραστική πέτρα

Μίλα.
Πες κάτι, οτιδήποτε.
Μόνο μη στέκεις σαν ασάλινη απουσία.

Διάλεξε έστω κάποια λέξη
που να σε δένει πιο σφιχτά με την αοριστία.

Πες:

«άδικα»,
«δέντρο»,
«γυμνό».

Πες:

«θα δούμε».
«αστάθμητο»,
«βάρος».

Υπάρχουν τόσες λέξεις που ονειρεύονται
μια σύντομη, άδετη, ζωή με τη φωνή σου.

Μίλα.

Έχουμε τόση θάλασσα μπροστά μας.

Εκεί που τελειώνουμε εμείς
Αρχίζει η θάλασσα.

Πες κάτι.

Πες «κύμα», που δεν στέκεται.

Πες «βάρκα», που βουλιάζει

Αν την παραφορτώσεις με προθέσεις.

Πες «στιγμή»,

που φωνάζει βοήθεια ότι πνίγεται,

μην τη σώξεις,

πες

«δεν άκουσα».

Μίλα.

Οι λέξεις έχουν έχθρες μεταξύ τους,

έχουν τους ανταγωνισμούς:

αν κάποια απ' αυτές σ' αιχμαλωτίσει,
σ' ελευθερώνει άλλη.

Τράβα μια λέξη απ' τη νύχτα

στην τύχη.

Ολόκληρη νύχτα στην τύχη.

Μη λες «ολόκληρη»,

πες ελάχιστη,

που σ' αφήνει να φύγεις.

Ελάχιστη

αίσθηση,

λύπη

ολόκληρη

δική μου.

Ολόκληρη νύχτα.

Μίλα.

Πες «αστέρι», που σβήνει.

Δεν λιγοστεύει η σιωπή με μια λέξη.

Πες «πέτρα»,

που είναι άσπαστη λέξη.

Έτσι, ίσα, ίσα,

να βάλω έναν τίτλο

σ' αυτή τη βόλτα την παραθαλάσσια.

Πηγή: Κική Δημουλά (έλληνες ποιητές), 2014, Καθημερινές Εκδόσεις, σ. 103-104 & σ. 58-59

Με την ευχή το 2016 πάλι να διαλεγόμαστε με τους μαθητές, τους συνεργάτες και τους φίλους μας σε αυτές τις «βόλτες τις παραθαλάσσιες». Σας Ευχαριστώ Πολύ, Κυριάκος Περβανός